

sig, men Glæden var unægtelig kun kort, idet jeg havde haabet, at han vilde slutte sig til enkelte af os andre, og saa vilde vi have vundet en ikke saa lille Sejr, men som sagt, hans Ytringer bag efter lod meget tilbage at ønske. Jeg havde nemlig haabet, at han havde sluttet sig til mig og flere andre i Ønsket om, at vi en Gang skulle komme til den Anskuelse, at vi i Grunden have Baner nok. Man hører dette endnu jævnlig udtalt, men naar der kommer Forslag frem paa Rigsdagen eller under en offentlig Debat, høre de allerfleste sig alligevel stik modsat, som om vi endnu trængte til et Utal af Baner. Desværre er jeg bange for, at Ønskerne i den Retning blive opfyldte, da de ærede Medlemmer i Reglen gaa i den Retning. En Ting kan jeg indrømme det ærede Medlem, og det er, at denne Bane langt fra er nogen god Bane, værtimod en overmaade uheldig Bane. Men Skylden derfor ligger ikke hos Ministeren, der har foreslaaet dette Anlæg. Det er i Grunden en gammel Synd, som her maa dækkes og dog ikke kan dækkes, idet Banen fra Faaborg til Ringe i og for sig er et af de uheldigste Anlæg, som tænkes kan. Retningen burde efter alles Mening, der tænkte lidt over Forholdet, have været fra Faaborg til Kværndrup, og hvis saa Banelinien skulde have gaaet videre fra Kværndrup til Nyborg eller en Station mellem Nyborg og Odense, kunde der have været Grund til at ønske en saadan Bane; men saaledes som Retningen nu er bleven, maa enhver, der kender Forholdene, vistnok sige, at Banen er temmelig uheldig. Der kan ikke være Tale om egentlig Vareforsending ad denne Bane, thi de Varer, der skulle forsendes fra Faaborg over Ringe til Nyborg, kunne akkurat lige saa godt gaa ad Banen. Der kan altsaa kun være Tale om Persontrafik. Men nu beder jeg! At der for de Mennefters Skyld, som bo paa denne lille Strækning, og som kun have meget kort Afstand til de forskellige Stationer, bør anlægges et saa dyrt Baneanlæg som dette her, blot for at gøre det bekvemt for dem, forstaar jeg ikke. Jeg skal dog ikke absolut stemme imod dette Forslag, da det jo gælder den Provins, som jeg bor i, og hvis Amtsråd jeg er Medlem af, men hellere forbeholde mig at stemme imod det i selve Amtsråds mødet, hvor det sidste Ord bliver sagt i Henhold til Lovforslagets § 6. Jeg maa give det ærede Medlem Ret i den Udtalelse, at der fra andre Sider ikke er stor Marfag til at anbefale dette Lovforslag.

Men i det hele maa jeg tilstaa, at jeg ængster mig for den megen Bygning af Jærnbaner, fordi det medfører saa over-

ordentlig store Udgifter. Jeg skal berøre et enkelt Forhold i saa Henseende, nemlig Stationsbygningerne. Vi ere der komne ind paa en vandræddig Ødselhed. Jeg var forleden Dag i Helsingør og saa den store Stationsbygning der, som man næsten skulde tro var opført for at dominere Kronborg. Enhver maa sige, at det er Udgifter, som i Grunden næsten ikke kunne kaldes tilladelige, og som i alt Fald ere altfor store. Her kan der være akkurat lige saa megen Grund til at vente Udgifter i samme Retning, idet man mulig vil have Stationer, der enten ligne den i Odense, eller som skulle dominere en af de store Herregaarde, som ligger der. Men i alt Fald forekommer det mig, at hvis denne Bane skal bygges, bør man ogsaa følge det Raad, som det ærede 5te Medlem for 2den Kreds gav, at det bliver billigt. For øvrigt tror jeg nu ikke, om ogsaa vi stemme for dette Jærnbaneanlæg, at det bliver til Virkelighed; for jeg antager nok, at §§ 6 og 7 skulle slaa en Pæl igennem det. Efter § 6 skulle jo Svendborg Amtskommune og Nyborg Kommune yde 80,000 Kr. pr. Banemil, og efter § 7 skulle Statsobligationerne være uopsigelige fra Kreditors Side, men fra 11te December 1910 at regne kunne opsiges fra Statskassens Side med mindst tre Maaneders Varjel. Jeg antager nok, at det er to Paragraffer, som ville umuliggøre Loven. Jeg stiller mig paa det Standpunkt og vil anbefale ærede Medlemmer det, enten at slaa Lovforslaget ihjel straks eller ogsaa gøre Fordringerne saa billige over for Kommunerne, at de overhovedet kunne gaa ind paa dem. Jeg antager virkelig ikke, at Nyborg Kommune paa nogen mulig Maade kan være med til saa store Udgifter, som her er Tale om.

Som jeg begyndte med at sige, er det en uheldig Retning, Banen har faaet, men det, som er yderligere uheldigt ved en Bane i denne Egn, er det, at hvilken Retning man saa vil tage, vil den i mange Maader og meget ofte være imod Befolkningens Ønsker. Man kan næsten sige, at denne Bane fra Ringe til Nyborg har Jolt mindst imod; for naar man kommer ned i Egnen omkring Svendborg og Nyborg og taler om den for Egnen naturligste Bane, Svendborg-Nyborgbanen, sige de: Nej, for Himlens Skyld, lad os være fri for den; den passer ikke for os, den skader Nyborg, Svendborg, hvad det nu er; lad den Bane komme langt bort fra os! Derfor tør jeg næsten sige, at den Animositet, der har været imod Svendborg-Nyborgbanen, er en af Grundene til, at dette Forslag kommer frem,